

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXII, БРОЙ 07 (214) • 2012 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Храна за душата

Случвало ли ви се е да ритнете крака на леглото вечер и пръстите да ви заболят силно? Или да се опарите на нагорещена ютия? А да си ударите пръста с чук, докато забивате пирон? На мен са ми се случвали всички тези неща. Какви са първите думи, които излизат от устата ви в този момент? Когато някое неочаквано обстоятелство ви се стовари, как реагирате?

Фонтан от ругатни или изблик на вяра излизат от устата ни, когато нямаме време да премислим думите си? Защо е толкова важна спонтанната реакция на думите, които изричаме, ще попита някой? Защото тя е показателна за състоянието на живота ни.

За да разберете какво имам предвид си помислете за Закона на

гравитацията. Нашият живот е под влияние на Закона за гравитацията. Резултатът е: ние всички сме приковани към земята. Когато се качим на самолет, нещата се променят.

Ние можем да прелетим от една точка до друга. Това не означава, че Законът на гравитацията е спрял да действа, а че се е задействал друг закон, който го превъзхожда – Законът на издигането.

Духовните закони действат по същия начин. Закона на греха и на смъртта, подобно на гравитацията, действа в света. Далеч от Исус този закон е единствения действащ. Той приковава хората към земята и ги кара да мислят само за земните неща. Колко от вас познават хора, които мислят само за тялото си и как да му угодят? Стремещът за повече и повече пари и развлечения е ясен израз на този закон.

Но има и друг закон – **Законът на издигането.**

„Защото законът на животво-

Твоите пътища ще зачитам!

Господи, послушай молитвата ми! Дай ми да чуя рано гласа на милосърдието Ти, защото на Тебе уповавам.

Дай ми да зная пътя, по който трябва да ходя, защото към Тебе издигам душата си. Избави ме, Господи, от неприятелите ми. Научи ме да изпълнявам волята Ти, защото Ти си мой Бог!

Благият Твой Дух, нека ме води в земята на правдата! В повеленията Ти ще се наслаждавам; не ще забравя Твоето слово!

Благословен да бъде Господ, моята канара!

↪ продължава от стр. 1
рящия Дух ме освободи в Христа Исуса от Закона на греха и на смъртта.“ (Рим. 8:2)

Ако попитате човек, който никога не се е качвал на самолет и не е виждал летящ самолет дали „това нещо може да полети“, какъв според вас ще е отговорът? Не! А познаваме ли хора, които казват, че няма чудеса, понеже не са се качвали в самолета на чудесата. Не са преживявали Христос. Както Закона на издигането, така и Закона на Животворящия Дух не действа автоматично. Той трябва да бъде активиран. Ние избираме в кой закон да живеем чрез думите на устата си.

„От плодовете на устата на човека ще се насити коремът му; От произведението на устните си човек ще се насити. Смърт и живот има в силата на езика, И ония, които го обичат, ще ядат плодовете му.“

(Пр. 18:20-21)

С какво насищаме живота си всеки ден? Както храната храни тялото, така думите хранят душата. Дали спазваме диети за стройно тяло, и същевременно поемаме твърде много духовна отрова?

„От сърцето са изворите на живота“ казва на друго място книгата Притчи. Може би си казваш: „Моето сърце не е лошо. Аз съм добър.“

Нека видим това. Бог се разгневи на евреите в пустинята. В посланието към Евреите, гл. 3:12, апостолът предупреждава: „Внимавайте братя, да не би да има в някого от вас нечестиво, невярващо сърце, което да отстъпи от живия Бог“. Бог говори против хора, които не бяха убийци или крадци, а против хора, които говореха в неверие и роптаеха. Думите на неверие и страх не са маловажно нещо.

Ето няколко примера за това, колко важни са думите, които говорим:

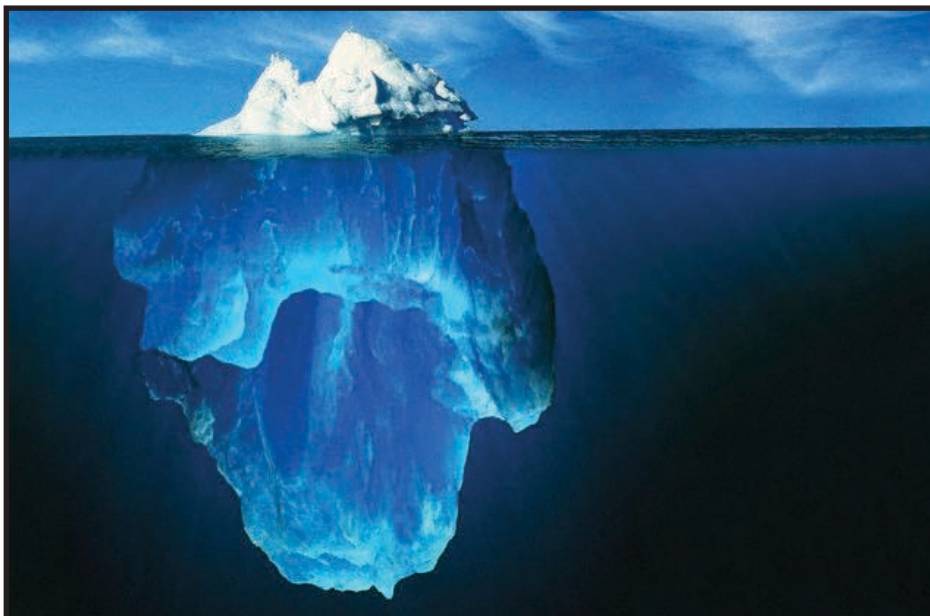
- Който въздържа устата си и езика си, опазва душата си от смущения. (Пр. 21:23)
- От плодовете на устата си човек ще се храни с добрини, а душата на коварните ще яде насилство. (Пр. 13:2)
- Благият език е дърво на живот, а

извратеността в него съкрушава духа. (Пр. 15:4)

- Устата на безумния са погивел за него и устните му са примка за душата му. (Пр. 18:7)
- Отмахни от себе си опърничави уста и отдалечи от себе си развратени устни. (Пр. 4:24)

Опърничавите уста издават опърничаво сърце, понеже Исус каза „добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща; а

не само думите, но и размишленията на сърцето. Необходима е вяра, не само „думи на вяра“. Исус каза: „Ако имате вяра колкото синапово зърно бихте казали на тази планина: Дигни се и хвърли се в морето“. Интересното за зърното е, че то се развива и расте в почвата, а не върху нея. Така и вярата ни не трябва да е само на думи, но да е вкоренена в сърцето ни, и тогава ще даде стебло и плод. Дори при самия акт

Снимка на айсберга

злият човек от злото си съкровище изважда зли неща.“ (Мат. 12:33-35)

Ако думите са върха на айсберга, то мислите на сърцето са невидими - под повърхността.

Върхът, който се вижда е в пъти по-малък от основата, която не се вижда. Така и в нашия живот има открити и явни неща, но има и скрити, невидими неща. Има тайно място, което се намира в сърцето. Много по-лесно е да излъскаш външността на чашата, отколкото нейната вътрешност. Молитвата на псалмиста е:

„Думите на устата ми и размишленията на сърцето ми нека бъдат угодни пред Тебе, Господи, канаро моя и избавителю мой.“ (Пс. 19:14)

Колкото и старателно да прикриваме с думите си онова, което е в сърцето ни, то рано или късно ще излезе наяве. Затова, нашата молитва трябва да е Бог да изчисти

на новородение и спасение говорим за „вяра в сърцето“ и „изповед с устата“. (Рим. 10:10)

Думи на вяра без вяра са като дърво без корени. Вяра в сърцето без изповед е като корен без стебло. Двете вървят заедно. Нашите думи са проявление на нашата вяра (или неверие), които са в сърцето.

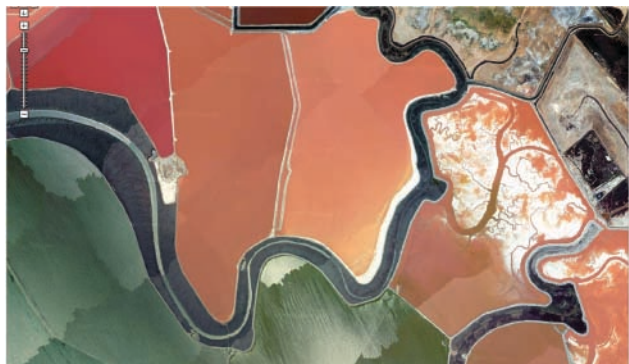
Накрая, искам да ви насърча. Господ ни е дал достъп до своето безценно съкровище, чрез изления в сърцата ни Свети Дух. Упражняването на вяра води до добри опитности, които водят до нова вяра. Както е казано: „Апетитът идва с яденето“, така и вярата произвежда нова вяра. Както тялото не може без храната, така без вярата не може и душата. Затова се събираме заедно. Затова четем Словото и се молим.

Желая на всички: „Добър духовен апетит!“

П-р Владимир Владимиров

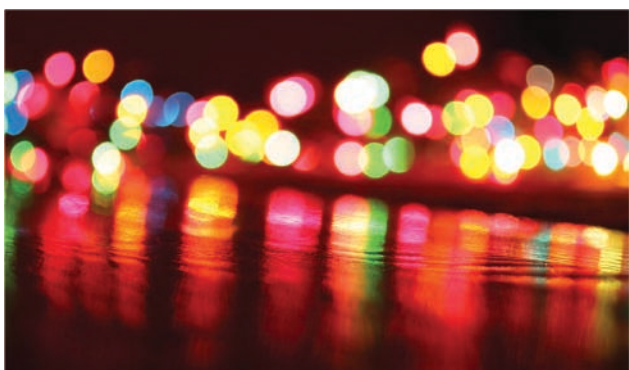
Морска вода през шлюзове и канали в езерата

Кристализация

Събиране на солта

Пълен спектър

Сол на земята и светлина на света

“Вие сте солта на земята, но ако солта обезсолее, с какво ще се осоли? Тя вече за нищо не струва, освен да се изхвърли вън и да се тъпче от хората... Вие сте светлината на света. Нека свети вашата светлина пред хората, за да видят добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата.”

(Ев. Матей 5:13-15)

Знаем, че солта има две основни качества - да придава вкус и да предпазва храната от разваляне. Ще проследим процеса на получаване на този ценен продукт.

Най-напред морската вода през шлюзове и канали се събира в езера.

Морето е светът, в който живеем. Вратата е Господ Исус, чрез Който влизаме в Небесното царство. Езерата символизируют Църквата.

Морската вода се прехвърля от по-дълбоки към по-плитки езера с цел изпаряване и кристализация. Кристализация - изработване на спасение. Всекидневно с изучаване и прилагане на Словото в добри дела. Сам Христос казва: “Ако Ме любите, ще пазите заповедите Ми.”

В своето духовно израстване всеки от нас преминава през различни етапи (езера). Библията ни окуражава да растем в благодатта и познаването на Господа, за да се храним не само с мляко, но и с твърда храна.

Процесите на изпаряване и кристализация стават чрез слънце и вятър. Знаем, че Слънцето дава светлина, огън, топлина. Божият Син е светлина, огън, любов. Той ни е възлюбил докрай, думите Му ни напътстват как да живеем.

Вятърът е символ на Святия Дух, който ни напътства и ни помага в молитвите.

Всяка капка може да стане кристалче сол, но не всяка става. Следва очистване от примеси за съвършена плътност и вкус на солта.

Примесите, това е старият начин на живот (навици), модел на света, фалшиви учения, похотите на плътта.

Накрая става събиране на солта (отделяне от калта на дъното) и миене неколкократно. Това означава в духовен смисъл:

- Събличане на стария човек (Еф. 4:22)
- Несъобряване с модела на света (Рим. 12:2)
- Следване плодовете на Св. Дух, а не делата на плътта (Гал. гл. 5)
- Да се пазим от фалшиви учения (Кол. 2:16-23)

Получава се различна чистота и качество на сол за различна употреба. Използваме трапезната сол, а лугата се изхвърля, за да бъде тъпкана.

Ние сме призвани за сол на земята!

Цветовите са способността на различните материи да отразяват светлината.

Бог е светлина. Той иска да отразяваме Неговата светлина чрез нашите добри дела като християни. Както светлината съдържа пълен спектър на цветовете, така и ние сме различни.

Бъди сол и светлина - неочавано добра комбинация! Какъв е твоят избор сега?

П-р Емануил Томев

**Доведете
децата в
Неделното
училище!**

Младежко и тийнейджърско!

Хваление; Изучаване на Библията; Приятелство; Време на общение; Празници; Конкурси за таланти.

Кога: Всеки петък от 18:30ч.

Къде: Молитвен дом, ж.к. Люлин 8, ул. "Гоце Делчев" 34

Никога няма да го забравя!

Беше юни 2011 г. Току-що си бях купила кола и пътувах към гр. Търговище. Времето беше лошо – ту валише проливен дъжд, ту греиваше слънце. Пътят беше хлъзгав. Малко след В. Търново, близо до с. Стражица умората стана много силна и реших да отбия колата на място за спиране. Усетих как колата се хлъзна на пясък, после върху трева и полетя право към дебело орехово дърво. Виждах го пред себе си и очаквах да се забия в него. Ако това беше станало, просто нямаше сега да съм жива.

Изведнъж усетих как някаква сила носи колата ми встрани от дървото. Преместваше я и меко кацна встрани от дървото и се подпря на него, за да не се преобърне по стръмния склон. Двигателят работеше, по колата нямаше и драскотина.

Някакви минаващи хора дойдоха и ме издърпаха да слеза. Не вярвах на очите си, че този „полет“ е завършил благополучно. Усетих силата на Бог, Който ми помагаше. Чудо е да усетиш тази сила! Никога няма да го забравя! Само Бог можеше да го е направил!

Станимира Тасева-Димитрова

Изповед

Исус е Господ на живота, на кръста смърт прие за мен. Спечели битката, войната и ме освободи от огнен плен!

Светски неща не желая, а искам само едно - Светият Дух в мен да живее и да ме води в път, облян със светлина!

През дните и нощите ще се моля на моя Небесен баща. На Него хвала да отдавам за Любовта, с която ме е създал и ме е избрал за дъщеря!

Мими Николова, 10 г.
София, ж.к. Люлин

Скитрала

Х. Харизанов

Последните букви на думите са първи за следващите. Значението им е:

1. Имената на нашия Господ; 2. Място, определено за религиозно богослужение; 3. Израилтяни; 4. Този, Който дава живота Си като „откуп за мнозина“; 5. Обич; 6. Чудо, при което умрял надмогва смъртта; 7. Книга от Стария Завет (от гр. „проповедник“); 8. Ученик на ап. Павел, син на еврейка (Евникия) и грък, родом от Листра (Д.А. 16:1); 9. Йоан Предтеча; 10. Първата жена, повярвала в Европа (Д.А. 16:14); 11. Един от Зеведеевите синове (Мт. 4:21); 12. Най-малкият син на патриарха Яков (Бит. 35:18); 13. Град в Галилея, където Исус Христос живее около 30 г., преди да бъде отхвърлен от хората (Лк 2:39); 14. Дадено от Бога въздържане на гняв или негодувание пред лицето на някакво противопоставяне и потисничество; 15. Блага вест (гр.); 16. Рай (Бит. 2:8); 17. Цар на Салим и „свещеник на Всевишния Бог“ (Бит. 14:18); 18. Дом.

→ 1.										2.
					7.					
				11.			12.			
	10.			15.						
									8.	
6.					18.					
			17.			16.				
		14.						13.		3.
							9.			
5.								4.		

ОТЧЕ НАШ

Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име;

Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята;

Дай ни днес ежедневния хляб;

И прости ни дълговете, както и ние прощаваме на нашите длъжници;

И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия;

защото царството е Твоє, и силата и славата, до вековете. Амин.

(Матей 6:9-13)

БЪЛГАРИЯ

Поколение на СЪЖИВЛЕНИЕ

**Международна младежка конференция
20-22 юли 2012**

В понеделник гостите ни от Хюстън кацнаха в България. Три коли отидоха да ги вземат от летището, но по пътя към хотела едната кола се повреди. Наложиха се гостите да се сместят в две коли, което беше много трудно, защото те носеха със себе си много багаж. Третата кола беше закарана на сервиз. Това беше голям проблем понеже на следващия ден трябваше да се замине за Казанлък, но Бог вложи в сърцето на един добър човек от църквата да си даде колата за това пътуване.

ВАРНА

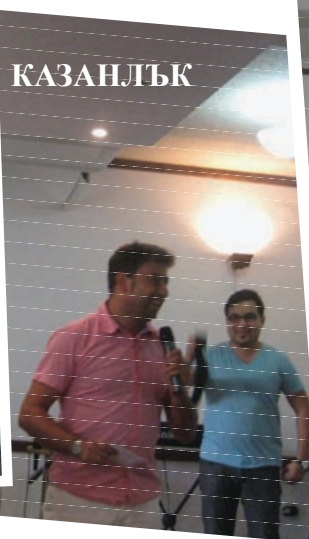
СОФИЯ

СОФИЯ

Рано сутринта на следващия ден групата от Хюстън, аз, брат ми, пастор Владимир, Борислава и Галин заминахме за Казанлък. Пътуването продължи почти цял ден. Вечерта имахме една много силна служба в Българска Евангелска църква, Казанлък с пастор Генчо Буюклиев. Всички бяха много насърчени. Сряда сутринта потеглихме към Варна. След дълго и изморително пътуване пристигнахме в църква "Сион", където пасторското семейство ни посрещнаха. Там имаше едно богослужение с присъствието на Светия Дух. На следващата сутрин цялата група отидохме на Варненския плаж. Всички се забавлявахме много, но не пропуснахме да послужим на Бога. На плажа се срещнахме с едно пасторско семейство. Техният син имаше желание да вземе водно кръщение. Пастор Джеф от Хюстън, пастор Стефан Стефанов и пастор Владимир Владимиров заедно кръстиха Филип. Зарадвани ние тръгнахме от плажа и отидохме да ядем. След дълъг обяд в присъствието на пасторското семейство от Варна, ние потеглихме обратно към София.

Петък вечерта беше откриването на Младежката конференция. Освен младежите от Хюстън, дойдоха и младежи от гр. Вършец, Елин Пелин, Гоце Делчев, Етрополе, и други. Имахме едно невероятно начало на конференцията. Всеки един усети присъствието на Бог. Всеки хвалеше Господа. Атмосферата в залата беше невероятна. В събота конференцията продължи. На сутрешната служба имахме гости от църква "Смирна". Имахме прекрасно хваление, което зарадва присъстващите. Имаше молитви за млади хора, които служат на Бога.

В следобедната сесия младежите от Хюстън ни насърчиха със свидетелства от техния живот. На вечерната служба имахме много силни молитви на фона на едно силно хваление.

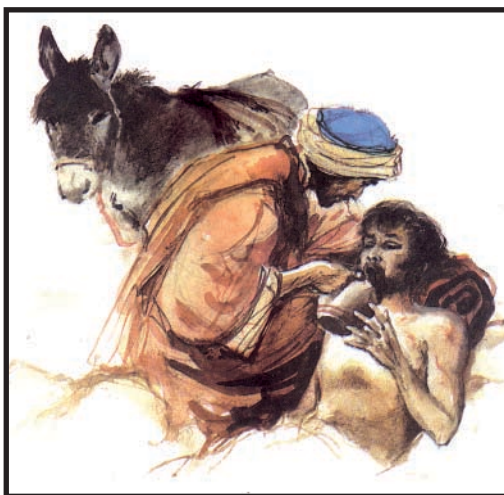
Неделната служба освен, че имаше чудесно слово, Бог отговаряше на молитвите ни от предишните дни. Момчето Дани, който служи в църква "Дом на радост" беше претърпяло операция на тумор в главата. Бог беше запазил живота му, но лекарите бяха открили остатъци от тумора в организма му. По време на неделното богослужение Дани усеща облекчение. Следобяд той отива на преглед при лекар и се установява, че е напълно здрав. Неделя следобед имаше две служби едновременно, затова нашата група се раздели. Едните отидоха в църква "Нов Ден", с която организирахме конференцията, а другите отидохме в църквата в гр. Божурище.

В Божурище църквата е малка, но хората са много будни за Бога. В тази малка църква Бог направи много чудеса. Една възрастна дама имаше пердета на очите си. Помолихме се за нея, но нищо не се получи. Ние не се отказахме и щом се помолихме втори път, Бог направи чудо и тя прогледна. Господ ѝ върна зрението и тя започна да хвали Господното име. Една друга жена дойде с оплакване в краката. Тя едва ходеше, но след молитвата тя можеше да клекне до земята. Господ направи много чудеса в тази малка църква. Понеделник беше свободен ден, затова заведохме гостите на пазар. След пазара ги качихме на Витоша, за да снимат филм с пастора и жена му, за да могат да го покажат в църквата в Хюстън. Вечерта бяхме поканени в къщата на един много богат човек. Той беше се занимавал с мафията и няколко пъти хора са се опитвали да го убият, но Господ е запазвал живота му. Този човек ни нагости богато. След като се наядохме всички се събрахме да се молим. По време на молитвата Бог докосна сърцето на този човек и той започна да плаче. Пастор Джеф и пастор Владимир го водиха в молитва на покаяние, след която изпяхме заедно една чудесна песен. На следващата сутрин гостите трябваше да си отидат в Хюстън, но поради проблеми със самолета, полетът бе отменен. От летището ги настаняха в хотел. Вечерта след службата, няколко човека отидохме да ги посетим и видим дали са добре. Докато всички си общувахме едно момче Слави получи обаждане. Той се отдръпна, за да говори на спокойствие. Като се върна, ни съобщи радостната новина, че са му предложили работа в голяма фирма. Всички бяха зарадвани. Помолихме се заедно, направихме си снимки и се сбогувахме. На следващия ден с Божията помощ гостите ни отлетяха за Хюстън.

Разказ за милосърдния самарянин

Ето какво разказал веднъж Иисус на Своите ученици. През един много горещ ден, когато по пътищата било пусто, от Йерусалим за Иерихон вървял човек. Внезапно го нападнали разбойници. Те го хванали, пребили го, взели му всичките пари, които носел, и после се скрили, като го захвърлили да лежи на пътя.

Нещастният човек бил така пребит, че дори не можел да помръдне. Много страдал от болките, но не по-малки мъки му причинявала и жаждата. Денят бил горещ, а той лежал на пътя - под палецото слънце. За щастие след известно време човекът видял един свещеник, който се приближавал към него. „Свещеникът. разбира се, ще ми помогне” - помислил си нещастникът. Но свещеникът отминал, без да му обърне никакво внимание. Малко по-късно на пътя се появил един левит. Левитът е човек, който служи в храма Господен и трябва да помага на всички хора. Но и левитът се приближил, погледнал

проснатия на пътя човек и... без да каже нито дума, отминал.

И левитът, и свещеникът сторили голям грях. И двамата трябвало да се грижат за нещастните, но те мислели само за себе си и забравили своя дълг.

Вече много часове лежал човекът на пътя. Той съвсем изнемогвал от жегата и от жажда, изгубил всякаква надежда за помощ. Но изведнъж видял, че по пътя се задава човек, яхнал магаре. Този човек бил самарянин. По това време евреите

воювали със самаряните, били техни неприятели.

Ала самарянинът, когато се приближил до мъченика, не се замислил кой лежи на пътя - евреин или негов сънародник, а просто слязъл от ослето, напоил нещастния и му превързал раните. След това много внимателно, за да не му причини болка, качил бедния евреин на ослето и го завел в странноприемницата. На следващия ден, заминавайки, самарянинът казал на стопанина на странноприемницата: „Ето ти пари, погрижи се за изпадналия в беда! Ако не стигнат тези пари, похарчи от твоите, ще ти ги върна, когато ще почуввам отново при теб.”

Единствено самарянинът изпълнил своя дълг. Той се погрижил за човека, на когото била нужна помощ. А левитът и свещеникът забравили дълга си и това било голям грях. Господ помага на всички хора и ти също трябва да помагаш на всички, даже ако те не са твои приятели.

**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
В кв. Люлин 8 (заг Била)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
В Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

Абонаменти за 2012 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН No-106

Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, 1320 Баня
ул. „Цар Борис“ 18
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428